

Vd.D.
1917 1913

KDB 1620

KONCESSION

FOR

STORBROFOSS TRÆSLIPERI MED FLERE BRUK I BÆGNA
OG DRAMMENSELVEN

PAA REGULERING AV

STRANDEFJORD OG ØIANGEN I VALDRES.

MEDDELT VED KONGELIG RESOLUTION AV 18DE AUGUST 1916.

Ved kongelig resolution av 18de august 1916 er det bestemt:

- «1. Det tillates Storbrotfoss Træsliperi m. fl. bruk i Bæгна og Drammenselven at foreta en regulering av Strandefjorden og Øiangen i Valdres i det væsentlige overensstemmende med fremlagt plan med de ændringer, som er nævnt i Arbeidsdepartementets foredrag av 18de aug. 1916 — paa de betingelser, som er foreslaat i samme foredrag.
2. Skjøn og takster, som foretagendet maatte foranledige, blir at utføre av mænd opnævnt av Kongen.»

Betingelser

for regulering av Strandefjord og Ølangen.

(Fastsat ved kgl. resol. av 18de august 1916).

1.

Reguleringstilladelsen, der ikke kan overdrages, meddeles for et tidsrum av 60 aar regnet fra resolutionens datum. Ved reguleringstidens utløp er staten berettiget til at kræve reguleringsanlæggene med tilhørende grund og øvrige rettigheter og de av hensyn til reguleringen opførte bygninger og indretninger avstaat til det offentlige uten vederlag.

Spørsmålet om, hvilke bygninger og indretninger der skal ansees opført av hensyn til reguleringen, avgjøres i tvisttilfælde ved skjøn efter lagrettelovens § 23.

Ønsker staten ikke at overta anlæggene, og der heller ikke opnaaes enighet om ny koncession, pligter koncessionshaverne paa egen bekostning og vaagnad at fjerne anlæggene.

Anlæggene kan ikke nedlægges uten statsmyndigheternes samtykke.

Det endelige valg av alternativ for reguleringen meddeles vedkommende regjeringsdepartement inden anlægget paabegyndes.

Valget er bindende saaledes, at det ikke valgte alternativ bortfalder.

Med hensyn til ret for staten til indløsning av anlæggene inden koncessionstiden er utløpet, skal gjælde for denne tilladelse de lovbestemmelser, der maatte bli vedtat av statsmyndighetene ved den forestaaende revision av reguleringsloven. De nærmere bestemmelser om indløsningen fastsættes av Kongen paa grundlag av de eventuelle lovregler.

Dog skal indløsning ikke kunne forlanges, førend 40 — firti — aar er gaat, regnet fra koncessionens datum, eller — i tilfælde — i tilslutning til en ny reguleringslovs bestemmelser — fra et senere tidspunkt.

2.

For den forøkelse av vandkraften, som ved reguleringen tilflyter eiere av vandfald eller bruk i vasdraget, skal disse erlægge følgende aarlige avgifter:

I henhold til lov av 4de august 1911, § 12 a, til de kommuner som Kongen bestemmer kr. 1,00 pr. naturhestekraft, naar og efterhvert som den forøkedede vandkraft tages i bruk.

I henhold til samme lovs § 12 b til staten paa samme maate kr. 1,00 pr. naturhestekraft.

Økningen beregnes med utgangspunkt i vasdragets lavvandføring før reguleringen d. v. s. den vandføring, som før reguleringen erfaringsmessig har kunnet paaregnes aar om andet i 350 dage av aaret. Hvad der skal ansees som vasdragets lavvandføring avgjøres med bindende virkning av vedkommende regjeringsdepartement efter indstilling fra vasdragskommissionen.

3.

For den i punkt 2 omhandlede forøkelse av vandkraften skal koncessionshaverne i henhold til forannævnte lovs § 16 erlægge en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 2,00 for hver ved reguleringen indvunden naturhestekraft. Godtgjørelsen forfalder efterhaanden, som reguleringsanlægget tages i bruk for vedkommende vandfald.

4.

Av den for hvert vandfald eller bruk indvundne økede kraft (beregnet som angit i punkt 2) utover 1 000 naturhestekræfter skal, efterhvert som utbygning sker, paa forlangende avgives 5 pct. efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement til de kommuner, hvor

kraftanlæggene er beliggende, eller andre interesserte kommuner. Anlægget har ret til at fordre et varsel av mindst 1 aar for hver gang kraften uttages. Kraften skal leveres efter en maksimalpris beregnet paa at dekke produktionsomkostningerne med et tillegg av 20 pct. Størrelsen av produktionsomkostningerne, hvori medregnes 6 pct. forrentning av anlægskapitalen, fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og anlæggets eiere eller i mangel herav ved lovlig skjøn. Hvis prisen beregnet paa denne maate vil bli uforholdsmæssig høy, kan dog kraften istedet forlanges avgit efter en maksimalpris svarende til den gjængse pris ved bortleie av kraft under lignende forhold. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og den, som faar reguleringstilladelse eller i mangel av overenskomst ved lovlig skjøn. Hvis eierne leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttages fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfælde forlange kraften avgit til samme pris og paa samme vilkaar som leiere av lignende kraftmængder under samme forhold. Prisen kan saavel av departementet som av koncessionshaverne forlanges revidert hvert 5te aar. Kraften avgives i den form, hvori den produceres og i den tid, da driften av kraftstationen regelmæssig foregaar. Elektrisk kraft uttages i kraftstationen eller fra fjernledningen efter departementets bestemmelse.

Det forbeholdes likeledes staten ret til paa samme vilkaar i hvilketsomhelst øiemed at utta andre 5 pct. av den økede kraft over 1 000 naturhestekræfter.

5.

De fornødne nærmere bestemmelser med hensyn til beregningen av de i punkterne 2 og 3 omhandlede avgifter, disses erlæggelse og kontrol med vandforbruket samt angaaende avgivelse av kraft blir med bindende virkning for hvert enkelt tilfælde at træffe av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Arbeidet skal paabegyndes inden en frist av 2 aar efter tilladelsens meddelelse og fuldfores inden en yderligere frist av 5 aar.

Ved tidsberegningerne medregnes ikke den tid, som det paa grund av overordentlige tildragelser (vis major) har været umulig at utnytte.

For hver dag nogen av disse frister uten tilladelse meddelt av Kongen maatte oversittes, erlægger koncessionshaverne en løpende mulkt til statskassen av kr. 50,00.

7.

Koncessionshaverne tilpligtes, forinden arbeidet paabegyndes, at forelægge vedkommende departement arbeidstegninger for dammene m. v., saaledes at arbeidet ikke kan iverksettes, forinden planerne av vedkommende departement er approbert. Anlægget skal utføres paa en solid maate. Dets utførelse saavel som dets senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anlæggets eiere.

8.

I tilfælde av at departementet finder det paakrævet, pligter eierne at stille til raadighet for det offentlige sundhetsvæsen uten godtgjørelse et for øiemedet tjenlig isolationslokale med fornødent utstyr, beregnet paa et saa stort antal patienter, som departementet bestemmer.

9.

Saafernt særskilt politiopsyn i anledning av arbeidets utførelse av amtmanden findes nødvendig, pligter eierne endvidere at utrede utgifterne herved.

10.

Arbeidet blir saavidt mulig at utføre ved norske funktionærer og arbeidere. Norsk arbeide og norsk materiel blir likeledes at anvende, forsaavidt det kan erholdes like godt, tilstrækkelig hurtig og til en pris, der ikke med mere end 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiel kan erholdes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelser fra disse regler, naar særegne hensyn gjør det paakrævet.

For hver dag som en person i strid med foranstaaende bestemmelser er i koncessionshavernes tjeneste, erlægges til statskassen en løpende mulkt stor kr. 50,00.

For overtrædelse av bestemmelsen om anvendelse av norsk arbeide og norsk materiel erlægger koncessionshaverne for hver gang en bot til statskassen av indtil 15 pct. av værdien efter departementets bestemmelse.

Tvist angaaende bestemmelsen om anvendelse av norsk arbeide og norsk materiel avgjøres av departementet.

11.

Reguleringsdammene blir at manøvrere efter reglementer utfærdiget av Kongen. Til at forestaa manøvreringen antages norske statsborgere, som godtages av vedkommende regjeringsdepartement.

Ekspropriationsforretningerne kan ikke paabegyndes, forinden manøvreringsreglementerne er fastsat.

Saasnart der iverksættes utbygning av noget fald mellem Øiangen og Strandefjord, kan departementet forlange, at Øiangen reguleres med dettes (disses) tarv for øie. Indtil denne tid kan reguleringen utføres til fordel for faldene nedenfor Strandefjord, dog saaledes, at der til enhver tid slippes en vandføring, som mindst tilsvarende nuværende minimalvandføring, og saaledes, at de hittidige flomvandføringer ikke forøkes.

Om nogen maatte forlange det, skal der fra Øiangen slippes mindst 1,5 m.³ pr. sek.

I tilfælde av at der senere kommer istand regulering i nogen av de ovenfor Strandefjord liggende sjøer, skal dammen for Strandefjord manøvreres paa en saadan maate, at vandstandene i Strandefjord fra vaarflommens slut til om høsten ikke blir værre end de, som indtræder, efter at den i nærværende tilladelse omhandlede regulering er gennemført.

Forsaavidt dammene manøvreres i strid med reglementerne, kan koncessionshaverne paalægges en bot til statskassen av indtil kr. 5 000,00 for hver gang efter departementets nærmere bestemmelse.

12.

Reguleringsanlæggenes eiere skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iagttagelser, som i det offentliges interesse findes paakrævet, og stille det herved indvundne materiale til disposition for det offentlige. De tillatte opdæmningshøider og de tillatte laveste tapningsgrænser skal betegnes ved faste og tydelige vandstandsmerker.

13.

Eierne skal, uten vederlag for de utførte anlæg, finde sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vasdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt, og vederlagsfrit avgi fornødent driftsvand til mulige senere kanalanlæg for statens regning.

14.

Ved damanlæggene skal der tillates truffet de fornødne militære foranstaltninger for sprængning i krigstilfælde, uten at anlæggenes eiere har krav paa godtgjørelse eller erstatning for de derav følgende ulemper eller indskrænkninger med hensyn til anlæggene eller deres benyttelse, likesom anlæggenes eiere uten godtgjørelse maa finde sig i den bruk av anlæggene, som sker i krigsøiemed.

15.

Eierne pligter at tilstille Norges Geografiske Opmaaling kopier av sine originalkarter med oplysning om, hvordan maalingerne er foretat, og om de er tilknyttet landets trigonometriske net.

16.

Reguleringsanlæggenes eiere tilpligtes at træffe saadanne anordninger ved anlæggene og i tilfælde i vasdraget nedenfor disse samt at avgi vand i saadan utstrækning, at den almindelige fløtning besværes saa litet som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om, hvilke forføiningen der i henhold hertil blir at træffe avgjøres i tvisttilfælde ved skjøn.

Omkostningerne ved underskjønnet bæres av reguleringsanlæggenes eiere.

Hvilken av parterne, der har at bære omkostningerne ved overskjøn, avgjøres av skjønnsretten.

Skade eller ulempe for fløtningen, der ikke paa denne maate avhjelpes, blir at erstatte de fløtningsberettigede overensstemmende med reguleringslovens § 15.

17.

Koncessionshaverne tilpligtes paa departementets forlangende at stille reguleringsanlæggene tilhørende veier og broer til fri avbenyttelse for almenheten. Tvist avgjøres av departementet.

18.

Reguleringsanlæggenes eiere skal utføre de foranstaltninger, som amtsveistyret finder nødvendig for saavidt mulig at avhjelpe skade og ulempe, som for almenheten maatte opstaa paa is- og vinterveier.

Amtsveistyrets bestemmelse kan indankes for departementet.

Ved fastsættelsen av ekspropriationserstatningerne i anledning av reguleringens gennemførelse blir intet hensyn at ta til ansøkernes rettigheter i henhold til kontrakt tinglyst 7de september 1907 om regulering av Strandefjorden.

19.

Departementet kan under særlige omstændigheder meddele vandfalds- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlæggene, tilladelse til at benytte det ved reguleringen tilveiebragte driftsvand, mot at han til reguleringsanlæggenes eiere erlægger en aarlig godtgjørelse, som i tvisttilfælde fastsættes av departementet efter indstilling av Vasdragskommissionen.

20.

For opfyldelsen av de forpligtelser, som ved anlæggene eller disses drift paadrages likeoverfor andre, saavel som for overholdelsen av de i tilladelsen opstillede betingelser, skal koncessionshaverne stille sikkerhet for et beløp av indtil kr. 15 000,00 efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

21.

Tilladelsen blir at tinglyse inden de tinglag, hvor reguleringsanlæggene er beliggende.

Til sikkerhet for de forpligtelser, som i henhold til nærværende tilladelse maatte paa hvile eiendommer eller bruk i vasdraget, blir derhos at foreta tinglysning til anførsel paa vedkommende eiendommers folier i panteregistret.

22.

Saafermt det ved kongelig resolution av 13de juni 1908 approberte reglement for benyttelse av reguleringsdammen for Sperillen ændres derhen, at vandstanden nedenfor slusen skal holdes oppe paa 2,95 m. bare saa længe vandstanden ovenfor slusen er paa 4,85 m. eller derover, er koncessionshaverne forpligtet til paa egen bekostning at sænke øvre slusetærskel og indløpet til samme 1,10 m. og utføre de dermed samhørende arbeider.

23.

Koncessionshaverne underkaster sig de bestemmelser, som til kontrol med foranstaaende betingelsers overholdelse maatte bli truffet av vedkommende departement.

Utgifterne med kontrollen bæres av koncessionshaverne.

24.

Koncessionshaverne pligter at finde sig i, at skjønnsretten, naar vedkommende grundeier samtykker deri, bestemmer at ekspropriationserstatningen helt eller delvis ikke utbetales kontant, men at 5 pct. rente av skjønnsbeløpet eller dele derav betaies som en aarlig avgift til vedkommende eiendom. Overtar staten i henhold til § 1 reguleringsanlæggene, skal de fastsatte erstatningsbeløp indbetales i statskassen, der overensstemmende med den da gjældende lovgivning ordner forholdet til grundeierne. Er grundeiernes samtykke engang git, kan det alene ophæves med Arbeidsdepartementets samtykke, i hvilket tilfælde koncessionshaverne er pligtig at utbetale erstatningen kontant.